ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1488

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ.

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 26 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 53 λ.
ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 17, ἐλαχ. 9.6. Ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι: ἀπὸ νότου ἀσθενεῖς ἢ μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον ἕως τεταραγ. Ἰόνιον κυματ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.6

ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Ἀφ' ὅτου ἱδρύθη τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας καὶ ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ διοικολογηθῇ ἡ ἵδρυσίς του, ἤρχισαν πυκναὶ αἱ ἐπαγγελίαι περὶ ἱδρύσεως Ἑλληνικῆς Ἀεροπορίας, περὶ ἐνισχύσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐνδιαφέροντος, περὶ ἀεροδρομίων καὶ περὶ ἀεροσκαφῶν καὶ ἄλλων διαφόρων ἀεροναυτικῶν ἀναγκημάτων. Συνέστη δὲ καὶ μία Ἀερολέσχη — αὐτὴ, ὑποθέτομεν, εἶνε ἡ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς μετάφρασις τοῦ Aéroclub — ἐκ προσώπων γνωστοτάτων ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν καὶ ἀξιολογωτάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως ἀπορροῦμεν μὲ τί θὰ ἀσχοληθοῦν, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία εἶνε τὸ «ποιητικὸν αἴτιον», ὅπως λέγεται εἰς τὸ Συντακτικόν, ὅλης αὐτῆς τῆς τυμπανοφορυσίας, δὲν ἔχει ἀκόμη καθορίσει ἡ ἰδία περὶ τίνος ἀεροπορίας πρόκειται.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ θέσωμεν τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ καθαρῶς πρακτικοῦ ἐπιπέδου, χωρὶς μεγαληγόρους κενολογίας περὶ πτερούσσης πολιτικῆς καὶ ἀεροβαμένων ἐδεωδῶν, ὅπως ἐγένετο ἤδη ἀπὸ τοὺς αἰνέσαντας τὴν περὶ ἄερος κυβερνητικὴν αὐτὴν φελολογίαν,—διότι πιστεύομεν ἡμεῖς εἰλικρινῶς ὅτι πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν μέν πρακτικὴν ἀεροπορικὴν πολιτικήν,—πρὸ πάντων μίαν ἀεροπορίαν μὴ πολεμικὴν, ἐξυπηρετικὴν εἰρηνικῶν ἀναγκῶν.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ τονίσωμεν ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἱδρυθῇ τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας, διὰ νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ ἡ ὕπαρξις δύο ἀεροπορικῶν πολεμικῶν — τῆς τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ναυτικῆς, ἐντελῶς χωριστῶν, μὴ συνεργαζομένων, μὴ ἀλληλοσυμπληρουμένων. Ἡ ἐνιαία διεύθυνσις τοῦ ἀμυντικοῦ τούτου ὅπλου ἐπεβάλλετο, διὰ νὰ δυνηθῇ τοῦτο ν' ἀποδώσῃ ὅ,τι ἀπὸ αὐτὸ προσδοκᾶται. Καὶ νομίζομεν ἀκόμη ὅτι ὀρθῶς εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας θὰ ἀνετίθετο καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς μὴ πολεμικῆς ἀεροπορίας—τῆς ἰδιωτικῆς—ἐὰν, ὅπως θὰ ἦτο εὐκταῖον, ἱδρύοντο καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐταιρεῖαι ἐκμεταλλεύσεως ἐναερίων γραμμῶν.

Ἀλλὰ, πρὶν σκεφθῶμεν περὶ ἀερολεσχῶν καὶ περὶ τοῦ ἂν συμφέρῃ νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὰς ξένας ἑταιρείας νὰ κατασκευάζουν καὶ νὰ συντηροῦν αὐταὶ ἀεροσκάλας εἰς τὰ Ἑλληνικὰ παράλια ἢ ἐὰν εἶνε προτιμότερον νὰ κατασκευάσωμεν ἡμεῖς ἀεροδρόμια καὶ ἀερολιμένας πρὸς χρῆσιν τῆς διεθνοῦς ἀεροπορίας, εἶνε πρόδηλον ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς ἀποκτήσεως Ἑλληνικοῦ ἀεροπορικοῦ στόλου—πλὴν τῶν ἀεροπλάνων τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν ὑδροπλάνων τοῦ Ναυτικοῦ. Ἀλλως τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο παιδαριωδῶς ἀνόητον, ὅπως θὰ ἦτο ἐλεεινὸν ἐὰν ἐσκεπτόμεθα περὶ κατασκευῆς λιμένων ἰδικῶν μας ἢ περὶ παραχωρήσεως εἰς ἄλλους τοῦ προνομίου τῆς κατασκευῆς λιμένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν ἐξομεν πρῶτον μεῖς οἱ ἴδιοι ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐχρημεύομεν οἱ λιμένες αὐτοί, καὶ ὁποία νὰ ἐξυπηρέτει τὰς ἀνάγκας μας—ἀκτοπλοΐας, μεταφορῶν κλπ.

Ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι, ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ ἀεροπορίας Ἑλληνικῆς, δὲν ἐννοοῦμεν ἀπλῶς ἀερολογίας, ἀλλ' ὅτι ἐπιθυμοῦμεν ἤδη περὶ τῆς ἀναγκης τοῦ νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν. Συνέδη τοῦτο πραγματικῶς; Πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὄχι. Καὶ δὲν θὰ συμβῇ μὲ τὴν πρωθυπέραν μέθοδον ποὺ ἀρχίζει νὰ τὴν ἵδρυσιν ἀερολεσχῶν, ὅπως δὲν θὰ ἀπεκτῶμεν ποτὲ ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ἐὰν ἠρχίζαμεν μὲ τὴν δημιουργίαν Ναυτικῆς Λέσχης. Διὰ νὰ ὑπάρξῃ πράγματι ἀεροπορία Ἑλληνική, δύο τινὰ εἶνε ἀπαραίτητα: ἢ νὰ κινηθῇ πρὸς τοῦτο ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἢ νὰ ἀναλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἡ Κυβέρνησις. Τὸ πρῶτον μᾶς φαίνεται ἀδύνατον εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ διαφόρους λόγους. Ὁ κυριώτερος εἶνε ὅτι λείπει ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν τὸ μέγα κίνητρον τῆς προσδοκίας κέρδους—μέγα μὲν εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου τὸ κίνητρον αὐτὸ θαυματουργεῖ εἰς ἀνάπτυξιν εὐτόλμου καὶ ριψοκινδύνου συχνὰ ἐπιχειρηματικότητος, ὅπως συνέβη μὲ τὴν γένεσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἀπομένει, κατὰ συνέπειαν, ἡ κυβερνητικὴ πρωτοβουλία. Καὶ τότε τίθεται λογικῶς τὸ ἐρώτημα: Τί θὰ ἐξυπηρέτει μία ἀεροπορία μὴ πολεμικὴ; Τὸ ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως. Ἡ γεωγραφικὴ τῆς χώρας διαμόρφωσις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐνδείκνυται ἡ ἵδρυσις ἐναερίων γραμμῶν συγκοινωνίας μὲ τὰ νησιωτικὰ κράσπεδα τοῦ Κράτους. Εἶνε νῆσοι καὶ εἶνε περιοχαί, ποὺ ἀποκλείονται ἐπὶ μακρὸν ἀπὸ κάθε ἐπικοινωνίαν λόγῳ τῆς θέσεώς των καὶ τῆς δυσκολίας τῶν συγκοινωνιῶν των, ἔστω καὶ διὰ τῶν λεγομένων «ἀγώνων» θαλασσίων γραμμῶν, ποὺ λαμβάνουν ταχυδρομεῖον δὶς μόνον τοῦ μηνός, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουν συχνὰ δι' ἔλλειψιν ἑνὸς ἰατροῦ ἢ ἑνὸς φαρμάκου, ὅπως ἔγραψε Γάλλος ἐκ Σκιάθου κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωραϊτίδη. Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως λόγος ὑπάρξεως μιᾶς ἐναερίου ὑπηρεσίας μεταφορῶν, ἐπιβατικῆς, ταχυδρομικῆς.

Αἱ γραμμαί της θὰ ἠμποροῦσαν καλλιτατα νὰ χρησιμεύουν καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξασκήσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν μας, τῶν ὁποίων σήμερον αἱ μακραὶ πτήσεις εἶνε σπανιώτατα. Καὶ ἡ ἀεροπορία αὐτὴ θὰ ἦτο σημαντικώτατα ἐπικουρικὴ καὶ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, ὁπότε βεβαίως τὰ ἀεροπλάνα καὶ τὰ ὑδροπλάνα της θὰ διετίθεντο καὶ αὐτὰ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῶν εἰδικῶς πολεμικῶν— θὰ κατεσκευάζοντο δέ, κατ' ἀνάγκην, ἀεροπλάνα εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, καλῶς ἐφωδιασμένοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν χρησιμώτατοι καὶ διὰ τὴν διεθνῆ ἀεροπορίαν, τῆς ὁποίας σημαντικαὶ γραμμαὶ διασταυροῦνται ὑπὲρ τὴν χώραν αὐτήν.

Νομίζομεν ὅτι οὕτω πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα βασικῶς καὶ ἀπὸ τῆς βάσεως αὐτῆς νὰ συζητηθῇ. Καὶ πιστεύομεν ἀκόμη ὅτι ἡ ἀνάγκη μιᾶς τοιαύτης ἀεροπορίας εἶνε τόσον προφανής, ὥστε, χωρὶς ἀτέρμονας συζητήσεις, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς πρώτης ἐπιβατικῆς καὶ ταχυδρομικῆς ἐναερίου γραμμῆς μὲ τρία ἢ τέσσαρα ὑδροπλάνα. Τὰ λοιπὰ θὰ ἐπακολουθήσουν αὐτομάτως: καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κοινοῦ θὰ κεντηθῇ καὶ ἀεροπορικὸν πνεῦμα θὰ δημιουργηθῇ βαθμηδὸν καὶ δὲν θὰ περιωρίζώμεθα εἰς καθαρὸν ἀεροκοπάνισμα.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
[Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ]

Ἡ Ἑλλὰς δὰ φροσήρχετο μόνη της, σύσσωμος, μὲ τὴν καρδίαν της, εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, ἂν τὴν μετεχειρίζοντο ὡς χώραν ἐλευθέραν, ἂν δὲν τῆς ἐφέροντο ὡς φρὸς καλακτηδεῖσαν χώραν.....

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ κάτι περισσότερον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλέχθη τότε... Διότι δὲν εἶναι καλὴ νὰ λέγεται ἡ κάθε ἀλήθεια...

Τὴν 3)16 Νοεμβρίου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ φὸν Φαλκενχάϊν ἀγγέλλει τὴν πρόθεσίν του ὅπως ὠθήσῃ τὰ αὐστρογερμανικὰ στρατεύματα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἂν οἱ Σύμμαχοι δὲν ἀφοπλισθοῦν ἢ δὲν ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐπιβοῦν τῶν πλοίων καὶ νὰ φύγουν· ζητεῖ διὰ τὰ

Ἡ ἀπόβασις τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς Θεσσαλονίκην.

γερμανικὰ στρατεύματα τὰς ἰδίας εὐκολίας, αἱ ὁποῖαι παρεσχέθησαν εἰς τὰ συμμαχικά, ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς εἶναι οὐδετέρα.

Ὁ Σκουλούδης διετύπωσεν ἀντιρρήσεις: ὅτι θὰ προέλθῃ ἐκ τούτου τοιοῦτος ἀναβρασμὸς ἐν Ἑλλάδι, ὥστε ἀναμφιβόλως ἡ Κυβέρνησις θὰ εὑρεθῇ, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς Ἀντάντ.

Τὴν 26)9 Δεκεμβρίου ὁ Σκουλούδης λαμβάνει τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτοῦ Ν. Θεοτόκη: πρόκειται περὶ μιᾶς ἀνακοινώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας φον Γιάγκοβ: ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ διαταγὴν εἰς τὰ στρατεύματά της νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος διὰ νὰ καταδιώξουν τοὺς Συμμάχους. Ὁ Σκουλούδης σπεύδει εἰς τὸ θέατρον ὅπου εἶναι ὁ Βασιλεύς. Ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν «γυναικάδελφόν του» διὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ, ἐπὶ ἀπειλῇ κηρύξεως πολέμου, τὴν εἴσοδον τῶν στατευμάτων του εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Ὁ Θεοτόκης κομίζει τὸ τηλεγράφημα τοῦτο εἰς τὸν φὸν Γιάγκοβ. Κατάπληκτος οὗτος ἀνακράζει: «Εἶναι ἀδύνατον, ἐγὼ δὲν δύναμαι τίποτε ἀπέναντι τοῦ Ἐπιτελείου». Ἐδέησε νὰ διατάξῃ ὁ ἴδιος ὁ Κάϊζερ τὸν στρατάρχην Μάκκενσεν νὰ μὴ διέλθῃ τὴν ἑλληνικὴν μεθόριον.

Ἡ συζήτησις διήρκεσε μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Βερολίνου, τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ζητούσης τὰς εὐκολίας, αἱ ὁποῖαι παρεσχέθησαν καὶ εἰς τὴν Ἀντάντ. Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ὅτι θ' ἀντετίθετο διὰ τῶν ὅπλων κατὰ τῆς εἰσόδου τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐὰν δὲν τοῦ παρείχοντο ὑπὸ τῆς Γερμανίας αἱ ἀκόλουθοι ἐγγυήσεις: — Ἡ Βουλγαρία θὰ παρητεῖτο ρητῶς πάσης διεκδικήσεως ἐπὶ οἱουδήποτε ἑλληνικοῦ ἐδάφους —εἰς ἐγγύησιν τῆς παραιτήσεως καὶ ἐντελῶς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀποζημίωσις ὅλων τῶν προκληθησομένων ζημιῶν· — σεβασμὸς τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ὅλων τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν· — ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Βουλγαρίας καὶ τοὺς υἱούς του νὰ εἰσέλθουν εἰς Θεσσαλονίκην κλπ.

Ὁ φὸν Γιάγκοβ ἤμεινε κατάπληκτος ἀπὸ τὰς τόσας ἀξιώσεις, τὰς διατυπουμένας ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ Θεοτόκης ἐσχημάτισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐσυνέχιζεν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους τὴν ἐπίθεσιν.

Ἐν τούτοις, τὴν 11)24 Δεκεμβρίου, ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἀπεφασίσθη, ὅτι ἡ Γερμανοὶ θέλουν νὰ τελειώσουν πρὶν οἱ Σύμμαχοι ἐνισχυθῶσι πέριξ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις παρέχει τρεῖς ἐγγυήσεις :—Ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Γερμανία θὰ ἐγγυηθοῦν τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος (πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀντάντ εἶχε πάντοτε ἀρνηθῇ)· —τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος θὰ ἐκκενωθῇ, εὐθὺς ὡς οἱ στρατιωτικοὶ λόγοι τῆς γερμανικῆς ἐπεμβάσεως ἐκλείψουν·—ὅλαι αἱ ζημίαι θὰ ἐπανορθωθοῦν. Ἐξ ἄλλου, πρὸς ἀποφυγὴν ρήξεως ἢ παρεξηγήσεως, τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα τῆς περιοχῆς θὰ συγκεντρωθοῦν δυτικῶς τῆς γραμμῆς Πρέσπας —Αἰκατερίνης.

Ἄρνησις τοῦ Βασιλέως: — Αὐτὸ θὰ ἐσήμαινεν ἀπογύμνωσιν ὅλης τῆς Μακεδονίας· τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀποσυρθοῦν παρὰ βῆμα πρὸς βῆμα ἀπὸ παντὸς ἐδάφους ὅπου θὰ γίνωνται στρατηγικαὶ ἐπιχειρήσεις. Περιπλοκὴ ἐκτάκτως δυσχερής: ἡ συνεννόησις ἐνανάγκασε καὶ πάλιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ στρατηγὸς Σαρράϊ δὲν ἐπεβιβάσθη τῶν πλοίων· καὶ ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην ἐνισχύσεις, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπέτρεπον νὰ κρατήσῃ ἐν ἀναμονῇ καλυτέρας ὀργανώσεως.

Τὴν 7)20 Ἰανουαρίου ὁ φὸν Φαλκενχάϊν προτείνει ὅπως τὸ 5ον σῶμα στρατοῦ συγκεντρωθῇ περὶ τὴν Καβάλλαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀποσυρθῇ δυτικῶς τῆς γραμμῆς Πρέσπας —Αἰκατερίνης. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς θ' ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἀπόβασιν συμμαχικῶν στρατευμάτων εἰς Καβάλλαν καὶ Αἰκατερίνην.

Ἄρνησις τοῦ Βασιλέως:—Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν βίαν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοιαύτην ἀπόβασιν, ἐοῦσα ἀποφασισμένη νὰ μὴ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος ἐφόσον, κατ' ἰδίαν της κρίσιν, τὰ ἐθνικά της συμφέροντα δὲν τῆς τὸ ἐπιβάλουν».

Καὶ μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου, δηλαδὴ μέχρι τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς ἐπανεμφανίσεως τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ, οἱ Γερμανοὶ δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος. Καὶ ὁ στρατηγὸς Σαρράϊ ἔσχεν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸ στρατόπεδον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ νὰ προπαρασκενάσῃ τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἦτο καὶ κατ' ἐλάχιστον γερμανόφιλος, δὲν εἶχε παρὰ ν' ἀφήσῃ νὰ διέλθουν τὰ στρατεύματα τῆς Γερμανίας, ὅπως εἶχεν ἀφήσῃ νὰ διέλθουν τὰ στρατεύματα τῆς Ἀντάντ· τὸ μέγα σχέδιον τῆς Θεσσαλονίκης θὰ συντρίβετο ἐν τῇ γενέσει του καὶ ὁ πόλεμος ἴσως ἐχάνετο.

Τῇ ἀληθείᾳ, ἡ Ἑλλὰς ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι οὐδετέρα. Εἶναι σύμμαχος τῆς Ἀντάντ: εὐνοεῖ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις της. Φρουρεῖ ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς μὲ ἄγρυπνον προσοχὴν πρὸ τοῦ στρατοπέδου τῆς Θεσσαλονίκης· κρατεῖ ἐγγύτατα τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ἐν ἐπιφυλακῇ, ἕτοιμον νὰ ἐπέμβῃ κατὰ τὴν καταλληλοτέραν στιγμήν... Καὶ ἂν τὸ μέγα σχέδιον ἀπέδωκε πᾶν ὅ,τι ἀνεμένετο, αὐτὸ ἡ Ἀντάντ τὸ ὀφείλει εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Δὲν τοῦ τὸ ἀνεγνώρισαν.

Εἷς ἐπὶ πλέον λόγος νὰ λεχθῇ: εἷς ἐκ τῶν λόγων τοῦ παρόντος βιβλίου.

ΙΙ. ΑΠΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΕΙΣ ΡΟΥΠΕΛ

Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ οἰκτρότερον θέαμα ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς τυφλότητος καὶ τοῦ πάθους, μετὰ τοῦ ὁποίου αἱ Χῶραι τῆς Ἀντάντ, ἡ Γαλλία ἰδίως, ἐλύσσων ἐπὶ ἔτη κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τοῦ «γαμβροῦ» τοῦ Κάϊζερ.—Ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς προβατοειδοῦς εὐπιστίας, μεθ' ἧς τὰ ὄργανα τοῦ τύπου, τοῦ μεγαλοσχημοτέρου τύπου, ὅστις διαλαλεῖ τόσον ὑψηλοφώνως τὴν ἀνεξαρτησίαν του, παρεσύρθησαν δι' ἐπιτηδείων ψευδῶν, εἰς δυαδικὰς ὑλακὰς ἐναντίον ἀνθρώπου τόσον εὐθέως, τόσον καρδιά της», ἂν τὴν μετεχειρίζοντο ὡς Χώραν ἐλευθέραν, ἂν δὲν τῆς ἐφέροντο ὡς πρὸς κατακτηθεῖσαν Χώραν... Εἶχε καταλάβει, διαρκοῦντος τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου, τὸ Καστελλόριζον, μικρὰν νῆσον μὲ ἑλληνικὸν πληθυσμὸν κειμένην παρὰ τὴν νοτιοδυτικὴν ἄκτὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἐξετοπίσθη ἐκεῖθεν, χωρὶς καμμίαν ἐξήγησιν, διὰ νὰ πάρῃ τὴν θέσιν της ἓν γαλλικὸν τάγμα.

Διεμαστυρήθη: Τί θράσος!

Ὅλαι τῆς αἱ νῆσοι, ὅλα της τὰ παράλια, χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν συμμαχικῶν στόλων. Μήπως διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἴχνη τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων; Δὲν ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ βενιζελικοῦ τύπου ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπεδίωκε πρόσωπο ἐπέλεπτε τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων;

Γερμανικὰ ἀεροπλάνα περιπτανται ὑπὲρ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ προξενοῦν ζημίας:—Ὁ Σκουλούδης διεμαρτυρήθη· ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ἔδαφος οὐδέτερον. Οἱ πρόξενοι Γερμανίας, Αὐστρίας, Βουλγαρίας συλλαμβάνονται ἐν Θεσσαλονίκῃ, διαταγῇ τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊ, ἐπὶ κατασκοπείᾳ.—Ὁ Σκουλούδης διαμαρτύρεται σφοδρῶς: ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ἔδαφος ἑλληνικόν, οὐδέτερον· διὰ αὐτὸ δὲ ὁ στρατὸς τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊ εὑρίσκεται ἐκεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ. Οἱ πρόξενοι τῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων ὠδηγήθησαν εἰς Μασσαλίαν, ὁπόθεν τοῖς ἐπετράπη νὰ μεταβοῦν εἰς Ἐλβετίαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ κατάληψις τῆς Κερκύρας. — Κατέπιν τοῦ Καραμπουρνοῦ. — Ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας. — Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μπριάν. — Ὁ Σαρράϊ ἐπισκέπτεται τὸν Βασιλέα.

Μία ἀπὸ τὰς καταπληκτικωτέρας ἐπιχειρήσεις τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἦτο ἡ σωτηρία τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ, ἐπιβιβασθέντος ὁλοκλήρου εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Μεδούης καὶ τὸ Δυρράχιον, διαφυγόντος τὴν παράδοσιν, τὴν αἰχμαλωσίαν ,διασωθέντος καὶ ἐγκατασταθέντος εἰς τὴν Κέρκυραν διὰ ν' ἀνασυγκροτηθῇ.

Ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Κέρκυραν, ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἐν πολέμῳ, πεδίον μάχης, ἀκουσίως της, σπαρασσομένη ὁμόκλητος ὑπὸ τῆς ἀγωνίας, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως της μέχρι τοῦ ταπεινοτέρου τῶν βοσκῶν της, μεταξὺ τῆς καταστροφῆς, ἡ ὁποία ἤδη ἐπλησίαζε καὶ αὐτὴ νὰ βυθισθῇ καὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων, οἱ ὁποῖοι εἶπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ὀργᾶσιν εἰς τὸ βάθος τῶν συνειδήσεων: εἶναι μοναδικὴ ἴσως ἡ εὐκαιρία νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος! Ἡ Ἑλλὰς ἐλευθέρα ἀπὸ ἑκατὸν ἐτῶν, θὰ προσήρχετο μόνη της, σύσσωμος, μὲ τὴν καρδιά της, ἂν τὴν μετεχειρίζοντο ὡς Χώραν ἐλευθέραν, ἂν δὲν τῆς ἐφέροντο ὡς πρὸς καλακτηδεῖσαν Χώραν.....

Ὁ ὡραῖος ἐσίλογος ἰῶν Καλλισιείων

Ἡ νίκη τῆς "Μὶς Ἑλλάδος"

Ἄοδρον τοῦ σοσέδσου τῆς Ἑνώσεως Συνταχτῶν κ. *Ἀρίστου Καμσάνη*

Ὅταν ἡ Ἀθηναία, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν...τραγικὴν ἐκείνην νύκτα τῶν «Ὀλυμπίων ἐδώκαμεν τὸν τίτλον τῆς «Μὶς Ἑλλάδος», ἤλθε νὰ μᾶς κάμῃ τὴν τυπικὴν εὐχαριστήριον ἐπίσκεψιν, ἐνθυμοῦμαι δτι τῆς εἶπα:

—Δὲν ὀφείλετε τίποτε εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Τί ὀφείλει ὁ νικητὴς εἰς τὸν ἡττημένον;

Καὶ ἐπροσθεσα :

—Ἐκεῖ ποὺ πηγαίνετε. δὲν πρέπει νὰ δομοιάζει διόλου τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, πρὸς τὴν ὁποίαν τὴν συνέκρινεν, κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα, ἕνας προχειρολόγος Γάλλος, ἀλλὰ συνάπτει τὴν Δωρικὴν λιτότητα πρὸς τὴν Ἀττικὴν χάριν—τὴν Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας —ἡ νίκη, λέγω, τῆς Ἀθηναίας κόρης αὐξάνει τὰς εὐθύνας μας διὰ τὴν μελλοντικὴν διεξαγωγὴν τῶν Καλλισιείων. Πρέπει ἄλλωστε νὰ σημειωθῇ δτι ἡ ἐφετεινὴ των ἐπιτυχία ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δτι ἐδέχθη νὰ μετάσχῃ τοῦ ἀγῶνος ἡ Ἀλίκη. Χωρὶς αὐτὴν τὴν συμμετοχὴν δὲν θὰ ἐφθάναμεν εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα. Διότι καὶ ἡ συγκομιδὴ εἰς φωτογραφίας ἦτο μικροτέρα καὶ αἱ παρουσιασθεῖσαι, ἄξιαι δὲ προσοχῆς «καλλοναί», εὐάριθμοι. Καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν συνεκέντρωνεν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς εὐρυθμίας τὰ ὁποῖα ἀπαιτούσαμεν : Ὀφείλομεν λοιπὸν τὴν νίκην εἰς τὸ δτι τὴν δωδεκάτην ὥραν ἀπεφάσισε, παραμερίζουσα τὰς προλήψεις ὡρισμένων κοσμικῶν κύκλων, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ δηλώσῃ συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα ἡ Ἀλίκη.

Ἡ νίκη τῆς προχθὲς αὐξάνει τὰς εὐθύνας τῶν ἐντεταλμένων τὴν διεξαγωγὴν τοῦ διαγωνισμοῦ. Πρέπει ὁ διαγωνισμὸς νὰ ὀργανωθῇ καλύτερα. Ἀλλὰ πῶς;

*Ἡ λέξις «ὀργάνωσις» εἶναι ἡ καραμέλλα Σέϊβερς τῶν ἐγχωρίων ρητόρων καὶ λοιπῶν...κομπογιαννιτῶν. Δὲν ὑπάρχει «ὀργάνωσις», ποὺ ἐρώνταμε εἰς τὰς 11 μ. μ. τὰ μέλη τῆς Ἑλλαοδίκου Ἐπιτροπῆς—διατί νομίζετε; Διότι μερικοὶ ἀγοράνθρωποι ἀπελοῦσαν νὰ ὀραύσουν τὰ κάγκελλα τοῦ θεωρείου της ὑπὸ τὰ δμματα Στωϊκωτάτων πολιομάνων. Δὲν ὑπάρχει «ὀργάνωσις» μοῦ ἔλεγεν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἕνας ζωγράφος: Πρέπει ν' ἀποταθῆτε εἰς τὴν κυρίαν Κ. Κα

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένουν αι έντυποι απόδειξις πληρωμής αι φέρουσαι τας υπογραφάς των κ. κ. Δημ. Καλιακά ή Εμμ. Περμπιά και την σφραγίδα της εφημερίδος, είναι έγκυροι. Ολόκληροι άλλη απόδειξις δεν κατέχει τοιαύται άνευ της υπογραφής των άνωτέρω δεν αναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Μαντεύω!

Πνέουν γαλαφείς πνοαί εις την χώραν μας. Είνε δύσνοον τα περασμένη νύκτα, νά σταθή, νά άνοιξη στό τρόμο, νά ακούση την ελαφρά άρχιση χωρίς κάποιο γαλλικό λέξις νά φτερογυρίση «φραγκο!..» δίπλα του, ξένη αμετακόμητος μεταξύ νόν ομιλούντων δούλων του δικαίου διά ν' αναπλάξη την «Ελλάδα τής φρονίδος άτελευτήτου ύπνου» των γονιάτων της και τής καθαριότητας της πρωτινούς. Αν γνωρίζω διπλός ο δούλος, ότι προτιμότερο θά ήτο ο δήμιος σωματοφράχτης να διτέλεσε τον γύρτην δωρεάν;

Χοροί

Είναι εύτύχημα ότι ή κ. ΦΥΛΑΚΙΑ Παράδεισος ένδεχη τής Δάντειος ή Δάντειος ή Δάντειος ή

τά δίκτυα της δάγκλας, —κόκκινα καὶ πρασινα τέρα ἀπὸ χαντίσσες, κι' ἀπομεσήμερα τὰ κεγκάνια τοῦ Ζαγγῆ.

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀκούστηκε τὸ κουδούνι. Κάποιος χτυποῦσε ἀπέξω. Μὲ τὸν ἴδιο, ἤ μεταγραφεμένη, Δδυναλία, σὰ νὰ ἀντάνταν κάποιο μάγια, ξαναπῆρε ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν ἀπόφασή της ἀπροσμ.

—Ἀγέλαστη μὲ ἀδιάντη, βλοσυρὸ κι' αἰνιγματική. Ἀνοίξε τὴν πόρτα. Μὰ βέβαια, ἀπὸ ἀγνωστη αἰτία, τὸ ἀπόφασε ἀπὸ τὸ κατάλυο του. Κι' ἀφοῦ μπῆκε ἡ κυρία, ἄρχισε νὰ τὴν ἐξετάζει, ἐνῶ ἡ κυρία ποὺ τὸν ξανάλεγε:

—Δοιπόν, —συλλογίζεσαι· Ἐπιλήκτες —αὐτὰ ἔλεγα τὸ πρωΐ· ἐγὼ ἀπὸ τὸ πρωΐ ἔλεγα τὸ ἴδιο· ἐπιλήκτες· Μὰ φοβᾶσαι; Τὸ ἐκτακτο δὲν εἶν' αὐτὸ· εἶναι ἡ δονλίτσα της μὲ τὰ διαδολόμετα.

Γ'.

Τί παράξενος μηχανισμὸς αὐτὸ ἡ ἀνθρώπινος! Ἔνα τέλειο αὐτόματο, ἄπαν τὸ μυστήριο φόλο παίζει κεῖνο ποὺ ὁ ἄλλος θεωρεῖται τὸ ὑπέροχον Γεωργίου (Α)πὸ Δυσῶν Τεμῶν Γ') τοὺς τέλους (Μυστηρίου) τοὺς Γεωργίου, δηλώσωσι τὸ ἔδιον ἐκεῖνο ἔργον, ὁποῦ ἐπιτελεῖται τὸ ἀπὸ τὸ χάρμ τοῦτο κεῖνο τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ τὸ ἀπὸ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΑΝΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΔΙΠΛΑΡΑΚΟΥ

ΥΜΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΛΛΟΣ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες συνεχίζουσαι ἀπὸ χθὲς τὰς ἀρξαμένας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς νέας «Μὶς Εὐρώπης» ἀφιερώνουν σήμερον νέα ἐγκωμιαστικὰ ἄρθρα, δημοσιεύουσαι βιογραφικὰς σημειώσεις, φωτογραφίας καὶ συνεντεύξεις.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν ζήτημα τῆς ἡμέρας, οὐδεμιᾶς ἀπολύτως διατυπωθείσης ἀντιρρήσεως. Τεύναντίον ὅλοι, ἀκόμη καὶ οἱ συνδεόμενοι μὲ τὰς ἄλλας μίς, ἐξαίρουν τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. ντὲ Βαλὲφ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη ἀπ' ἀρχῆς ἦτο ὑπὲρ τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου, ἡ κ. ντὲ Βαλὲφ καὶ ὁλόκληρον τὸ περιβάλλον τῆς «Ζουρνάλ», οἱ κριταί, τὸ κοινὸν καὶ γενικῶς ὅλοι εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐκλογῆς, χαρακτηριζομένης, ἀνεξαρτήτως τῆς ἑλληνικῆς ἀπόψεως, ὡς μοναδικοῦ θριάμβου τῆς πανευρωπαϊκῆς ὡραιότητος ἥτις θὰ διεκδικήσῃ τὸ γέρας τῆς οἰκουμενικῆς καλλονῆς.

Ὁ «Ἀδιάλλακτος» δημοσιεύει εἰς τὴν Ἰην του σελίδα συνέντευξιν μετὰ τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου, τῆς ὁποίας προτάσσει ἐνθουσιώδη περιγραφήν.

«Ἡ λέξις μὶς, γράφει, εἶνε ἀκατάλληλος προκειμένου περὶ τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου, τὴν ὁποίαν ὁ φλεγερὸς ἥλιος τῶν μαλλιῶν της καὶ ἡ ἀγνότης τῶν γραμμῶν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν ζανθὸν τύπον τῶν καλλονῶν τοῦ Βορρᾶ. Ὑψηλή, δέρμα λεπτόν, ὀφθαλμοὶ φλογεροί, μύτη ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τοῦ μετώπου ὅπως εἰς τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ἀγάλματα. Τὸ προφὶλ ἐνθυμίζει κάποιον ἔφηβον τοῦ Πραξιτέλους παρὰ τὴν Ἀφροδίτην. Ἔχει κλασικὴν ὡραιότητα. Ἔπειτα ἔχει μόρφωσιν, ἡ ὁποία προσθέτει εἰς τὴν λεπτότητα καὶ τὴν νοημοσύνην της».

«Εἶμαι εὐτυχής, λέγει εἰς τὴν συνέντευξίν της ἡ Δνὶς Διπλαράκου» καὶ περιγράφει τὴν ἐκλογήν της ἐν Ἀθήναις.

Ὡμίλεῖ ἔπειτα μὲ ἐνθουσιασμὸν περὶ τῶν προσεχῶν Δελφικῶν ἑορτῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ μετάσχῃ καὶ προσθέτει :

«Ἐὰν ἔλθετε εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ εὕρετε τὸν πολυπαθῆ τόπον μας ἀναγεννώμενον ὑπὸ ὡραιοτέρους ὁρίζοντας, ὑπὸ τὸν ὡραιότερον οὐρανὸν τοῦ κόσμου».

Ἡ κόμησσα ντὲ Νοάϊ ἔστειλεν εἰς τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου ἀρώματα καὶ λευκὰ τριαντάφυλλα μὲ τὴν φράσιν :

«Ἀγαπητὴ Ἀλίκη. Εἴμεθα τρυφερὰ ὑπερήφανοι, διότι ἐμάντευσα τὴν θελκτικὴν καὶ εὐγενῆ ψυχὴν μέσῳ τῆς ὡραιότητος».

Τὸ «Σουάρ», τὸ «Παρὶ Σουάρ», ἡ «Λιμπερτὲ» καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐπίσης φωτογραφίας, ἐνθουσιώδεις χαρακτηρισμοὺς καὶ μακρὰς συνεντεύξεις.

Οἱ φωτογραφικοὶ οἶκοι, οἱ κινηματογράφοι καὶ τὰ καταστήματα νεωτερισμῶν δὲν παύουν νὰ προσκαλοῦν τὴν δ. Διπλαράκου.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ «Μὶς Εὐρώπη» μετέβη εἰς τὸ στούντιο «Γκωμόν» ὅπου ἐλήφθη ὁμιλοῦσα κινηματογραφικὴ ταινία.

Ἡ δ. Διπλαράκου ὡμίλησε γαλλιστί, ἀγγλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ διαδηλώσασα τὴν χαρὰν της ὅτι ἐβραβεύθη ὡς Ἑλληνίς. Ἐτόνισε τὴν ἀγάπην της πρὸς τὸ Παρίσι καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν ὁποίαν, εἶπεν, ὅτι δὲν γνωρίζει καὶ ὅτι εἶναι εὐτυχὴς ποὺ θὰ τὴν ἐπισκεφθῇ.

Ἡ ριφθεῖσα ἰδέα νὰ φωτογραφηθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου ὅπως καταφανῆ ἡ συγγένεια τῆς κλασσικῆς ὡραιότητος, δὲν φαίνεται πραγματοποιουμένη.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὴν ἑσπέραν ἡ «Μὶς Εὐρώπη» παρέστη εἰς τιμητικὴν δεξίωσιν παρὰ τῇ κομήσσῃ ντὲ Νοάϊγ. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρέστη καὶ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος.

Ἐπίσης μετέβη εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν ὀργανώσασαν πρὸς τιμήν της δεξίωσιν εἰς ἣν παρέστη ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος τῆς ἑλληνικῆς παροικίας καὶ πολλοὶ ξένοι.

Ἀῦριον ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου ἀναχωρεῖ εἰς Κάννας μετὰ τῶν λοιπῶν μίς.

Μὲ παρεκάλεσε νὰ διαβιβάσω διὰ τῆς «Πρωΐας» θερμὸν χαιρετισμόν της πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τοῦ ὁποίου ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν νίκην ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν χαράν της.

ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΗΣ «ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 Φεβρουαρίου.— Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς δίδος Διπλαράκου ὡς «Μὶς Εὐρώπης», παρετέθη προχθὲς τὴν ἑσπέραν δεῖπνον εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτατον ἑστιατόριον «Πέτερος» πρὸς τιμήν της.

Εἰς τὸ ἑστιατόριον συνέρευσε τὸ ἄνθος τοῦ διεθνοῦς κόσμου τῶν Παρισίων διὰ νὰ ἀποθαυμάσῃ τὴν «Μὶς Ἑλλάδα».

Ἡ δνὶς Διπλαράκου ἔφθασε στηριζομένη εἰς τὸν βραχίονα τοῦ κ. ντὲ Βαλὲφ. Ἠκολούθουν αἱ ἄλλαι Μίς. Ἐπίσης παρεκάθησαν ἡ μήτηρ τῆς δίδος Διπλαράκου καὶ ἡ ἀδελφή της κ. Κυριακοῦ.

Πᾶσαι ἐχαριστοῦντο ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ ἄπειρον πλῆθος συγκεντρωμένον πρὸ τοῦ ἑστιατορίου μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς «Μὶς Εὐρώπης». Τὸ πλῆθος συνωθεῖτο διὰ νὰ τὴν ἰδῇ ἐκ τοῦ πλησίον, ἡ δὲ ἰδία καὶ ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ ἐδυσκολεύθησαν πολὺ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ κέντρον.

Ἡ εἴσοδος τοῦ ἑστιατορίου καὶ τὸ ἐσωτερικὸν του εἶχε διακοσμηθῇ μὲ ἑλληνικὰς σημαίας. Οἱ παριστάμενοι ὅταν εἰσῆλθεν ἡ δνὶς Διπλαράκου, ἐσηκώθησαν ὅλοι καὶ τὴν ἐχαιρέτησαν μὲ θερμὰς ἐκφράσεις.

Ἡ δνὶς Διπλαράκου ἀπαντῶσα κατασυγκινημένη εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ἔλαβε θέσιν μεταξὺ τοῦ κ. Ντὲ Βαλὲφ καὶ τῆς μὶς Γαλλίας, ἡ ὁποία κρατοῦσα μικρὰν ἑλληνικὴν σημαίαν τὴν ἐτοποθέτησε μεταξὺ τῶν ἀρθρώνων ἀνθέων, τὰ ὁποῖα εἶχον προσφερθῇ εἰς τὴν μὶς Εὐρώπην.

Ἡ δνὶς Διπλαράκου ἐφορεῦσε τὴν ἰδίαν ὡραίαν τουαλέτταν «ἁρζαντὲ λαμὲ» τὴν ὁποίαν ἔφερε κατὰ τὴν ἐκλογήν.

Τὸ πλῆθος τὴν ἐθαύμαζε, τὴν ἐπευφήμει, παρελαύνον δὲ ἐνώπιόν της ἐζήτει αὐτόγραφά της. Ἡ δνὶς Διπλαράκου ὑπεγραφεν ἑλληνιστί.

Οἱ παριστάμενοι καλλιτέχναι ἐξετέλεσαν μουσικὰ τεμάχια, ἐτηκολούθησε δὲ χορός. Ὅλοι ἤθελον νὰ χορεύσουν μὲ τὴν δνίδα Διπλαράκου, ἀλλ' ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ τοὺς παρεκάλει νὰ μὴ ἐπιμείνουν, διότι ἦτο κουρασμένη.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ δνὶς Διπλαράκου ἀπεσύρθη κρατοῦσα ἀνὰ χεῖρας μίαν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐν μέσῳ ζωηροτάτων ἐπευφημιῶν.

Ἐνῷ ἐξήρχετο ἐχαιρέτισε τὴν εἰκόνα τῆς Μὶς Εὐρώπης τοῦ 1919, τοποθετημένην εἰς τὸν τοῖχον, πλησίον τῆς ὁποίας θὰ τοποθετηθῇ τώρα καὶ ἡ ἰδική της.

Οἱ Ἕλληνες φοιτηταί, καθὼς καὶ ἄλλοι Ἕλληνες πληροφορηθέντες ὅτι ἡ δνὶς Διπλαράκου εὑρίσκετο ἐκεῖ, συνεκεντρώθησαν πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐτέμεναν νὰ εἰσέλθουν διὰ νὰ τὴν χαιρετήσουν. Ἡ εἴσοδος δμως ἐν σώματι δὲν τοῖς ἐπετράπη. Οἱ Ἕλληνες τότε ἀνέμενον τὴν ἔξοδόν της καὶ τὴν ἐπευφήμησαν, ἀκολουθήσαντες αὐτὴν ἐν διαδηλώσει μὲ κραυγάς : «Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 Φεβρουαρίου.— Ἀντιπροσωπεία τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν πολωνικῶν ἐφημερίδων μετὰ τῆς Μὶς Πολωνίας ἐπεσκέφθη τὴν δίδα Διπλαράκου καὶ τὴν προσεκάλεσε νὰ ἐπισκεφθῇ ἐπισήμως τὴν Βαρσοβίαν.

Ἡ μήτηρ τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἰδίας, ηὐχαρίστησε τὴν ἀντιπρωσωπείαν καὶ ἐπευφλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ.

Οἱ Πολωνοὶ ἐτέμεναν ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ προτεραιότης τῆς προσκλήσεώς των.

ΤΑ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛ)ΜΑΤΑ

Ἀθρόα συγχαρητήρια στέλλονται εἰς τὴν ἐκλεγεῖσαν «Μὶς Εὐρώπην» δ. Διπλαράκου εἰς Παρισίους ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ προχθεσινῇ ἐκλογῇ της ὡς «Μὶς Εὐρώπης».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴν κ. Ν. Πολίτην, παρακαλῶν αὐτὸν «ὅπως ἐκφράσῃ τὰ συγχαρητήριά του πρὸς τὴν δ. Ἀλίκην Διπλαράκου διὰ τὴν ὡραίαν νίκην της καὶ νὰ τὴν διαβεβαιώσῃ ὅτι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς σεμνύνεται δι' αὐτήν».

Ἐπίσης συγχαρητήριον τηλεγράφημα ἀπέστειλε πρὸς τὴν δ. Διπλαράκου ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος.

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τσιριμῶκος ἀπηύθυνε πρὸς τὴν μὶς Εὐρώπην τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα :

«Μὲ τὴν ἐμμορφιά σου, τὸ ὡραῖό σου κεφαλάκι, τὴ λεβεντιά σου, τὴν κομψοστασιά σου ἐνίκησες στὸ καλύτερο ἀγώνισμα. Μπράβο, ὡραία κόρη τῆς Ἑλλάδος. Μὲ ὑπερηφάνεια καὶ στοργὴ σοῦ στέλλω τὸν πιὸ θερμὸ καὶ τρυφερώτερον χαιρετισμὸν καὶ τὴν εὐχὴν τὸ ἀναζήσαν ἀρχαῖοι ἑλληνικὸν κάλλος νὰ τὸ κάμῃς νὰ θριαμβεύσῃ στὸν κόσμον ὅλον.

Ἰωάννης Τσιριμῶκος
Πρόεδρος Βουλῆς Ἑλλήνων»

ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Ντὲ Βαλὲφ τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα :

«Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν χαίρουσα καὶ ὑπερηφανευομένη ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ νίκῃ τῆς μὶς Ἑλλάδος παρακαλεῖ τοὺς ἑλλανοδίκας τῆς

ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΑΥΜΑΣΜΟΥ

Ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. τῆς προχθὲς δὲν ὑπάρχει ζήτημα πλέον σοβαρὸν ποὺ ν' ἀπασχολῇ τὴν κοινὴν γνώμην ἀπὸ τὴν μεγάλην νίκην ποὺ κατήγαγεν εἰς τὸν Παρισινὸν διαγωνισμὸν τῶν Καλλιστείων ἡ δ. Ἀλίκη Διπλαράκου.

Ἡ χαρὰ εἶναι γενικὴ καὶ πρὸ τοῦ γεγονότος ἔχουν ὑποχωρήσει αἱ ἀντιρρήσεις ὅλων ἐκείνων ποὺ κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ χοροῦ εἶχον δημιουργήσει τὸν γνωστὸν θόρυβον.

Κατὰ τὰς χθὲς ληφθείσας ἐκ Παρισίων εἰδήσεις, ὁ μέγας χορὸς τῆς Ὄπερας ὅσον καὶ ἡ τελικὴ συνεδρίασις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ζουρνάλ», παρουσίασαν πρωτοφανὲς ἐνδιαφέρον. Οἱ προσελθόντες ἐφέτος εἰς τὸν χορὸν ἦσαν πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πέρυσι μετασχόντας καὶ ἀνῆλθον εἰς πολλὰς χιλιάδας. Ἐπίσης ἡ πρὸ τῆς Ὄπερας πλατεῖα ἦτο κατάμεστος κόσμου ὅστις ἐπευφήμησε ζωηρῶς τὰς Μίς.

Εἰς τὸν χορὸν προσῆλθεν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ντουμέργκ, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιέ, ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς κ. Μπονὶσσόν. Πρὸ τῆς παρελάσεως τῶν «Μίς» ἐξετελέσθησαν διάφορα νοήματα ἀπὸ γνωστοὺς καλλιτέχνας τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Μιστεγκὲτ. Ὀλίγον ἀργότερα καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἀγυιὰν γέφυραν ἤρχισεν ἡ παρέλασις τῶν «Μίς». Ὁ καλλιτέχνης τοῦ Καζινὸ ντὲ Παρὶ κ. Γκραινὲ ἐξήγγειλε τὴν ἐθνικότητα μιᾶς ἑκάστης. Μεταξὺ τῶν πρώτων παρῆλασεν ἡ «Μὶς Ἑλλάς» δ. Ἀλίκη Διπλαράκου, φέρουσα ὡραιοτάτην ἔξωμον πρασίνην τουαλέτταν τοῦ παρισινοῦ οἴκου Σερουὶ καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισίν της ὁ κόσμος ἐξέσπασεν εἰς ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Τὴν ἐπομένην (προχθὲς) τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ ἑνωρὶς ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν «Μίς» εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ζουρνάλ» ὅπου θὰ συνεδρίαζεν ἡ Ἑλληνόδικος Ἐπιτροπή.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισε νὰ συρρέῃ ὁ κόσμος καὶ ν' ἀθροισθῇ, ἐφ' ὅσον παρήρχετο ἡ ὥρα. Μετ' ὀλίγον ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ ἀγὼν ἐνετοπίσθη μεταξὺ Ἑλλάδος, Βελγίου, Πολωνίας, Ἰταλίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας καὶ ὀλίγον θραδύτερον ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ζουρνάλ» ἀνήγγειλεν ὅτι «Μὶς Εὐρώπη» ἐξελέγη ἡ «Μὶς Ἑλλάς».

Εἶναι ἐκτὸς πάσης περιγραφῆς ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κόσμου καὶ ἰδίως τῶν καλλιτεχνῶν καὶ τῶν διανοουμένων. Οἱ μὲν ἔλεγον : «Ἐξύπνησαν καὶ ἐξεδικήθησαν οἱ Ἑλληνικοὶ θεοί», ἄλλοι τὴν ἀπεκάλουν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ τὴν εἶχεν ἤδη ἀποκαλέσει Ταναγραίαν κόρην, ὁ δὲ κ. Γαλάνης εἰς δηλώσεις του εἶπεν ὅτι «ἡ ἐπιτροπὴ εὑρέθη ἐνώπιον μοναδικοῦ φαινομένου Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως».

Η ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ ΤΟΥ ΝΤΕ ΒΑΛΕΦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 — Ὁ κ. Γαλάνης παρεκάλεσε νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἀμεροληψία στάσις τοῦ κ. Ντὲ Βαλὲφ, κατὰ τὴν ἐκλογήν.

Ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ εἶνε ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἡ δὲ ἀντίπαλος τῆς δνίδος Διπλαράκου, ἠθέλησε δευτέρα εἰς τὰ καλλιστεῖα εἶνε ἡ Μὶς Βέλγιον. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ κ. Γαλάνης τοῦ εἶπε μετὰ τὴν ἐκλογήν:

«Ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος σᾶς εὐγνωμονεῖ διότι κατωρθώσατε νὰ ἀρθῆτε ὑπεράνω ἐθνικιστικῶν προτιμήσεων καὶ νὰ συντελέσετε εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης.»

Ὁ κ. Ντὲ Βαλὲφ τοῦ ἀπήντησε: «Τὸ Παρίσι ξέρει νὰ εἶνε ἀμερόληπτον ἐνώπιον τῆς Τέχνης. Ἐσταφανώσαμεν τὴν ἀναμισθήτητον κλασσικὴν καλλονὴν τῆς Ἑλλάδος.»

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.—Ὅλαι αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες λημοσιεύουν σήμερον τὴν φωτογραφίαν τῆς δεσποινίδος Διπλαράκου καὶ τὴν βιογραφίαν της, τονίζουσαι ὅλαι, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ της ὡς «Μὶς Εὐρώπης», ὕμνους εἰς τὸ αἰώνιον Ἑλληνικὸν κάλλος.

Ἡ «Ζουρνὰλ» διηγεῖται ὅτι ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπή, κατὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνώπιον της παρουσίασιν μιᾶς ἑκάστης τῶν ὑποψηφίων, ἐζήτει ἀπὸ κάθε μίαν νὰ ἐπιδείξῃ τὸ χαρακτηριστικώτερον τῆς καλλονῆς της. Οὕτως ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν «μὶς Γερμανίαν» νὰ δείξῃ τὸν λοβὸν τοῦ αὐτιοῦ καὶ ἀπὸ τὴν «Μὶς Τουρκίαν» νὰ δείξῃ τοὺς ὡραίους ὀδόντας της. Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων, ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Μπενὰρ ἔδωκε πρῶτος φίλημα εἰς τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου.

Ἡ «Ζουρνὰλ» προσθέτει:

«Ἡ Ἀλίκη εἶνε ὁ τέλειος τύπος μιᾶς θρυλικῆς θεᾶς. Ἡ κορμοστασιά της εἶνε συγχρόνως ἀθλητικὴ καὶ χαρίεσσα. Εἶνε ὑψηλή, μὲ μακρὰν καστανὴν κόμην, μὲ καθαρὸν μελαγχρινὸν χρῶμα, μὲ μάτια καστανόμαυρα. Ἀλλ' ἡ φωτογραφία της ἡ δημοσιευομένη σήμερον θὰ σᾶς διηγηθῇ πολὺ καλύτερον τὴν γοητείαν της.»

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» γράφει ὅτι «ἡ ἐκλεγείσα Ἑλληνὶς εἶνε, ἁπλούστατα, ὑπέροχος, συνενοῦσα μόρφωσιν, εὐφυΐαν καὶ ὡραιότητα, πρὸ πάντων θεσπεσίαν ὡραιότητα. Ἦτο πράγματι ἡ ὡραιοτέρα πασῶν.»

Ἡ «Ματὶν» γράφει ὅτι ἡ δεσποινὶς Διπλαράκου εἶνε ὁ τέλειος κλασσικὸς Ἑλληνικὸς τύπος καὶ ἡ νίκη της, τῆς ὁποίας ἦτο ἀξία, τῆς ἐπεδαψίλευσε τὰ ὁμόθυμα χειροκροτήματα καὶ τῆς ἐλλανοδίκου ἐπιτροπῆς καὶ ὅλων τῶν παρισταμένων.

Ἡ «Βολοντὲ» γράφει ὅτι ἡ νικήσασα εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ καλλιστεῖα Ἑλληνὶς συνενώνει τὰς λαμπρὰς καὶ σοβαρὰς ἐκείνας ὡραιότητας, αἱ ὁποῖαι τὴν κάμνουν ἕνα ζωντανὸν ἄγαλμα, ἐρχόμενον ἀπὸ τὸν αἰῶνα τοῦ Φειδίου, διὰ νὰ γοητεύσῃ τὸν ἰδικόν μας.

Ἡ «Ζουρνὰλ», μεταξὺ ἄλλων, ἐξαίρει ὡς σπάνιον εἰς τοιοῦτους διαγωνισμοὺς τὸ γεγονὸς ὅτι τόσον ὁμόθυμος ὑπῆρξεν ἡ γνώμη περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς «Μὶς Ἑλλάδος», ὥστε οὐδεμία ἀπολύτως ἠκούσθη διαμαρτυρία διὰ τὴν ἐκλογήν της, οὔτε κἂν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων της.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΜΟΝΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΙΗΥΘΕΤΗΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ

ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΑΡΚΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ

ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΩΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ 125.000 ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΛΙΡΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς ἐξ Ἀγκύρας πληροφορίας, ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως μεταξὺ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Φωκᾶ καὶ τοῦ Τούρκου Τεβφὶκ Κιαμὶλ βέη ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ζητημάτων τῆς ἀνταλλαγῆς.

Τὰ συμφωνηθέντα φαίνεται ὅτι στηρίζονται κατὰ βάσιν εἰς τὰς γνωστὰς λύσεις τῶν προγενεστέρων ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀναχωρήσαντας μὲ σουλτανικὰ διαβατήρια Κωνσταντινουπολίτας ἡ δὲ Τουρκία θὰ ἀποδώσῃ τὰ ὑφιστάμενα ἑλληνικὰ χρηματοκιβώτια.

Ὁ τουρκικὸς Τύπος βεβαιοῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ μετρήσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν 125 χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν, φρονεῖ δὲ ὅτι ἡ τελικὴ συμφωνία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν περαιτέρω διαλλακτικότητα τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεδέχθησαν τὰ συμφωνηθέντα μεταξὺ τοῦ κ. Φωκᾶ καὶ τοῦ Τεβφὶκ Κιαμὶλ βέη. Τὴν προεδρίαν τῆς Μικτῆς ἀναλαμβάνει ἀπὸ μεθαύριον ὁ κ. Ρίβας Βικούνα.

Τὴν Κυριακὴν ὁ ἐνταῦθα εὑρισκόμενος πρὸς ὀλιγοήμερον ἀνάπαυσιν πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης ἐπιστρέφει εἰς Ἄγκυραν.

Αἱ χθεσιναὶ τηλεγραφικαὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίαι τῆς «Πρωΐας», ὅτι ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ κ. Φωκᾶς ἐρχεται ἐνταῦθα ἵνα ὑποβάλῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ σχέδιον τῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ Τούρκου ἀντιπροσώπου Τεβφὶκ Κιαμὶλ διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων, ἐπεβεβαιώθησαν καὶ ἐξ ἀνακοινώσεων ἁρμοδίας πηγῆς.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας, αἱ ἐν Ἀγκύρᾳ διεξαχθεῖσαι συνεννοήσεις τῶν δύο ἐμπειρογνωμόνων, τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Τούρκου, ἐτερματίσθησαν, ἀπολήξασαι εἰς τὸ κομιζόμενον ἐνταῦθα πρὸς ἔγκρισιν σχέδιον. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ δύο ἐμπειρογνώμονες ἐξήτασαν ἕνα ἕκαστον τὰ ἐκκρεμῆ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ζητήματα, διετύπωσαν δὲ εἰς ἐκθέσεις τὰς λύσεις τὰς ὁποίας ἐξεῦρον ὡς καὶ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ὁποίων δὲν ἐπετεύχθη συμφωνία. Αἱ ἐκθέσεις ὑπεβλήθησαν ἤδη πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις. Ὁ κ. Φωκᾶς ἀπέστειλε τὴν ἰδικήν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἔρχεται δὲ καὶ ὁ ἴδιος ἐνταῦθα διὰ νὰ παράσχῃ καὶ προφορικῶς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ

Κατὰ τὰς παρεχομένας ἐντεῦθεν πληροφορίας, τὰ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ δύο ἐμπειρογνώμονες δὲν ἀπέληξαν εἰς συμβιβαστικὰς λύσεις εἶνε καὶ ἀρκετὰ καὶ οὐσιαστικά. Τέσον δὲ ἐπ' αὐτῶν ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐξευρεθείσας λύσεις ἡ τελικὴ ἔγκρισις ἀπόκειται εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν δύο κρατῶν. Δέον νὰ προστεθῇ, εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ δοθεῖσαι λύσεις ἐδέχθησαν μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα τῶν γενομένων ὑποχωρήσεων θὰ ἐγίνοντο δεκταὶ αἱ ἀπόψεις της ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα δὲν διεκανονίσθησαν.

Μετὰ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν δύο κυβερνήσεων ἐξέτασιν τοῦ σχεδίου τῶν ἐμπειρογνωμόνων, θὰ ἀρχίσουν αἱ ἀπ' εὐθείας συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ Ἕλληνος Ἀγκύρα πρεσβευτοῦ κ. Πολυχρονιάδη καὶ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέη.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ.—ΑΙ ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Προβλέπεται ὅτι ἡ μελέτη τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Φωκᾶ σχεδίου θ' ἀπαιτήσῃ ἀρκετὸν χρόνον, δεδομένου ὅτι παρίστανται ἀνάγκη ἐπισταμένης ἐξελέγξεως τῆς διατυπώσεως τῶν διδομένων λύσεων, εἰς ὅσα ζητήματα ἐπετεύχθη συμφωνία, πρὸς ἀποφυγὴν παρερμηνειῶν μὲ δυσαρέστους συνεπείας καὶ δι' αὐτὴν τὴν